

La muse et la mise

Zoals uit de titel mag blijken is het de Franse muze die hier zorgt voor de 'mise en concert'. Daarbij worden enkele grote namen uit de barok niet geschuwd: François Couperin, Jean-Baptiste Lully en Charles Dieupart. Het is een greep uit dit rijke Franse barokrepertoire, gebracht in een typische muzikale samenstelling uit die tijd: blokfluit, violen, zang, theorbe, klavecimbel en strijkbas. Nu is een cd met een Franse invalshoek al niet zo alledaags tussen al dat Italiaans geweld, dus een reden om de zaak blij verrast tegemoet te kijken om vervolgens nog vrolijker te worden als je alles gehoord hebt.

Waar gaat het inhoudelijk over? Dieupart zal iedere blokfluitist bekend in de oren klinken. Dat is al minder evident bij Couperin en de kans dat Mr. Bouvard grote roem geniet, is eerder gering. De bezetting van het ensemble biedt uiteraard heel wat kleurmogelijkheden en die kansen worden niet onbenut gelaten.

Met een van de suites van Dieupart is het al meteen helemaal raak: het stuk wordt heruitgevonden door het opnieuw te instrumenteren. Viool en blokfluit, al dan niet gecombineerd en bij de her-

haling net even anders. Ook het klavecimbel grijpt onderweg even terug naar de bestaande soloversie. Deze succesformule wordt ook herhaald in een *Concert Royal* van Couperin. Hoewel dat geen blokfluitmuziek is, werkt het ook daar uitstekend, temeer daar de tempi mooi uitgebalanceerd worden en de intonatie van de unisoni quasi perfect samensmelt. Dat maakt de kleurenmix natuurlijk tot iets unieks.

De mooie sopraanstem voelt zich als een visje in het water met enkele 'airs de court' en brengt deze – stilistisch niet evidente – airs met verve en een zeer expressieve tekstzetting.

Ook leuk en verrassend zijn enkele klavecimbelstukjes die omgetoverd werden tot blokfluitmelodie met continuo, een ingreep die we al eens eerder mochten smaken met werk van Bach – zie bijvoorbeeld de bespreking van de cd *Bach remixed* van Michael Form in het meinummer van 2014.

Het geheel is heel verzorgd, origineel qua concept en met inbegrip van die heerlijke Franse melancholische ondertoon, puntgaaf en toch spontaan uitgevoerd. Een deugd doend tegenwicht voor een genre dat mijn inziens toch wat stiefmoederlijk wordt behandeld. Ik ken geen beter pleidooi dan deze 'mise en concert'! (KD)

La muse et la mise

**RedHerring Baroque Ensemble, Patrick Denecker
Antarctica Records 2016-003**